

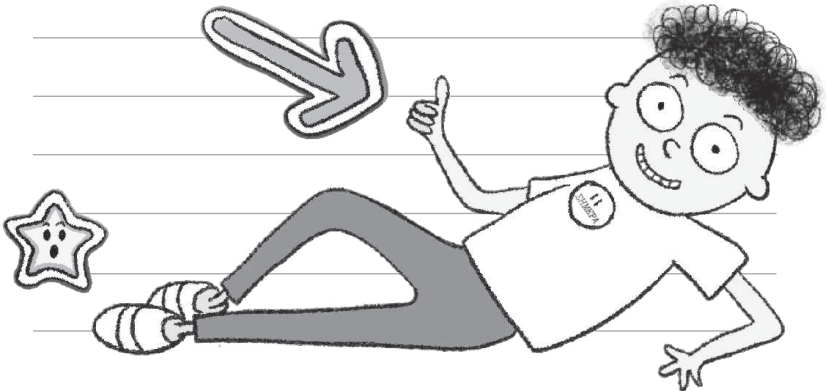
1. ΠΑΡΑΞΕΝΗ ~~ΓΕΝΝΗ~~ΤΗ

Μου συνέβη κάτι παράξενο.

Είναι τόσο απίστευτα παράξενο, που αποφάσισα να γράψω αυτό το ημερολόγιο για να μην ξεχάσω το παραμικρό.

Αν αυτό το ημερολόγιο γίνει ποτέ ταινία (που μάλλον θα γίνει), τότε ο ηθοποιός που θα παίζει εμένα, τον Ντάνι Τοντ, πρέπει να είναι έντεκα χρόνων, μικρόσωμος (αλλά δυνατός), ωραίος, καλός στη ζωγραφική, αστείος και να μοιάζει κάπως έτσι.

Λοιπόν, πάμε πάλι στο παράξενο που συνέβη.

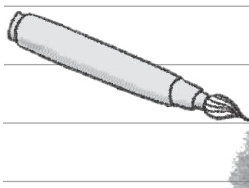
Στην πραγματικότητα, άρχισε σήμερα το πρωί που κατέβηκα για να ανοίξω τα δώρα των γενεθλίων μου.

Πήρα έξι δώρα. Πέντε καλά κι ένα χάλια. Τα έβαλα σε μια λίστα. Θα αφήσω εσένα να αποφασίσεις αν η λίστα πηγαίνει από το καλό στο χάλια ή από το χάλια στο καλό. Υ.Γ. Ένα δώρο το κράτησα κρυφό.

ΔΥΟ ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ

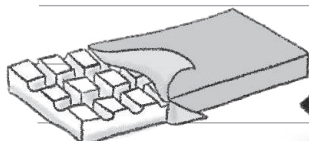
ΛΕΦΤΑ!

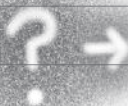
πιγέφα

ΜΥΡΜΗΓΚΟΔΥΝΑΜΗ

ΤΑΝΑΛΑΚΙΑ ΧΕΡΙΩΝ

**ΜΕΓΑΛΗ
ΣΟΚΟΛΑΤΑ**

Έχω ενθουσιαστεί με τους αρουραίους.

Ήθελα εδώ και αιώνες να πάρω αρουραίους, και
τώρα έχω δύο. Τους ονόμασα Τόνι και Νόα γιατί
η μαμά μάς αφήνει να έχουμε κατοικίδια μόνο αν
τους δίνουμε ανθρώπινα ονόματα.

Τα λεφτά είναι πάντα καλά.

Τα πινέλα είναι καταπληκτικά, γιατί μου αρέσει να
φτιάχνω κόμικ με μια αλεπού που τη λένε Μυστική
Κόκκινη και φοράει κάπα.

Όλα τα κόμικ τελειώνουν με τη Μυστική Κόκκινη
να γλιτώνει στο τσακ από φρικτό θάνατο.

Κάπως έτσι...

Ή έτσι...

Ζήτησα τα ταναλάκια χεριών για να κάνω
μυνάδεις χροθιές πριν πάω στο γυμνάσιο. Η αλήθεια
είναι πως ήθελα **ΤΑΝΑΛΑΚΙΑ ΧΕΡΙΩΝ-
ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΑ ΟΧΙΑ**, σαν αυτά που έχει ο
κολλητός μου ο Καμπίρ, αλλά ο μπαμπάς λέει ότι τα
δικά μου είναι καλύτερα γιατί τα μυρμήγκια είναι
πιο δυνατά από τις οχιές (επίσης, τα τσέκαρα στο
Amazon και είναι δέκα **ΤΖΑΣ**
λίρες φθηνότερα).

Η πελώρια σοκολάτα ήταν
από τη στριμμένη-αλλά-
βαρετή-μεγάλη-αδελφή μου,
την Τζάσμιν.

Επίσης, το μυστηριώδες
δώρο ήταν από την
καλούλα-αλλά-άγρια μικρή
μου αδελφή, τη Σόφι.

«Σου πήρα αυτό, Ντάνι»,
είπε και μου πέταξε ένα

κακοτυλιγμένο δώρο στη μούρη. Δεν φταίει αυτή
που δεν ξέρει να τυλίγει δώρα ή που δεν ξέρει να τα

πετάει – είναι μόνο τριών. Η μαμά κι ο μπαμπάς θα έπρεπε να την επιβλέπουν όταν αγοράζει δώρα.

Γιατί, όταν έσκισα το περιτύλιγμα, ανακάλυψα ότι η Σόφι μου είχε πάρει δώρο αυτό.

Μάλιστα. Μια νεραϊδόπορτα. Υποτίθεται ότι την κολλάς κάπου στο δωμάτιό σου και κάνει... απολύτως τίποτα.

«Α, τέλεια», είπα σαρκαστικά. «Ήταν ακριβώς αυτό που ήθελα... ΚΑΘΟΛΟΥ ΟΜΩΣ».

Η μαμά με μάλωσε που ήμουν αγενής, αλλά όλοι ξέραμε ότι η Σόφι διάλεξε ένα δώρο για τον εαυτό της.

Πριν προλάβω να βγάλω τη νεραϊδόπορτα από το κουτί της, η Σόφι την άρπαξε κι έτρεξε στον πάνω όροφο κακαρίζοντας σαν μάγισσα.

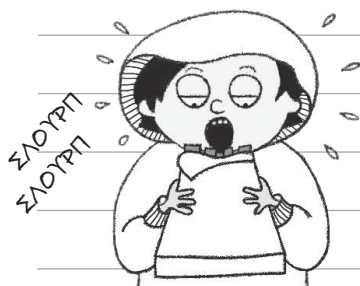
Η μαμά, ο μπαμπάς και η Τζάσμιν το βρήκαν πολύ αστείο, αλλά εγώ τους είπα ότι ήμουν μείον ένα δώρο και ότι μου χρωστούσαν ένα ακόμα.

Η μαμά είπε ότι είμαι κακομαθημένος και, για να
μου δώσει ένα μάθημα, έφαγε
μια ολόκληρη σειρά από τη σοκολάτα μου.

Μετά, τους είπα ότι
ήμουν μείον ΔΥΟ δώρα
και τότε και ο μπαμπάς και
η Τζάσμιν έφαγαν από μια
σειρά της σοκολάτας μου.

Ύστερα κι από αυτό,
το βούλωσα.

Απλώς έτρωγα σοκολάτα, εκπαίδευα τους
αρουραίους και έφτιαχνα γροθιές Iron Man.

Και τότε συνέβη ΑΥΤΟ. Το παράξενο και ο λόγος
που γράφω το ημερολόγιο.